

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

ผลการศึกษาการตั้งตัวรับเจลว่านหางจระเข้ในรูปทรงแท่ง โดยวิธีไลโอดีฟายไลเซนส์ได้ข้อสรุปดังนี้

1. กระบวนการไลโอดีฟายมีผลทำให้ความเป็นกรด-ค้าง, ความหนืดและปริมาณกลูโคส กับ แม่น โนสในโพลิแซคคาไรด์ของเจลว่านหางจระเข้ ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) แต่มีผลต่อปริมาณกรดอะมิโนค่อนข้างน้อย

2. ตัวรับเจลว่านหางจระเข้ในรูปทรงแท่ง ซึ่งมีลักษณะที่ดีทางกายภาพ เมื่อนำมาละลายน้ำแล้วให้ลักษณะทางกายภาพใกล้เคียงกับเจลว่านหางจระเข้สดคือ ตัวรับเจลว่านหางจระเข้ผสม acacia 1.0% w/v, เจลว่านหางจระเข้ผสม polyvinylpyrrolidone(K30) 2.0 w/v และเจลว่านหางจระเข้ผสม methylcellulose (15cps) 0.6% w/v

3. จากการศึกษาความคงสภาพทางกายภาพของพงเจลว่านหางจระเข้บริสุทธิ์, พงเจลว่านหางจระเข้ผสม Bronidox-L® 0.2% v/v, sodium metabisulfite 0.1% w/v, EDTA 0.05 w/v และพงเจลว่านหางจระเข้ตัวรับต่าง ๆ ที่ได้คัดเลือกในข้อ 2 ที่อุณหภูมิห้อง (ambient temperature) เป็นเวลา 6 เดือน พบร่วม ความละเอียด และความขาวของพงเจล, ปริมาณน้ำในตัวรับ, ความสามารถในการละลายน้ำ, ความเป็นกรด-ค้าง และความหนืดของพงเจลว่านหางจระเข้ทุกตัวรับมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก

4. เมื่อเตรียมพงเจลว่านหางจระเข้ตัวรับต่าง ๆ โดยใช้เจลว่านหางจระเข้ชุดเดียวกันในการเตรียมตัวรับพบว่า ความเข้มข้นเริ่มต้นของกรดอะมิโน, กลูโคส แม่น โนสในโพลิแซคคาไรด์ของทุกตัวรับเท่ากัน ยกเว้นตัวรับซึ่งผสม Bronidox-L® 0.2% v/v, sodium metabisulfite 0.1% w/v และ EDTA 0.05% w/v จะมีความเข้มข้นเริ่มต้นของกรดอะมิโนต่ำกว่าตัวรับอื่น ๆ

5. จากการศึกษาความคงสภาพทางเคมีในสภาพแร่ ที่อุณหภูมิ 45 °C, ความชื้นสัมพัทธ์ 75% เป็นเวลา 4 เดือน พงเจลว่านหางจระเข้ทุกตัวรับมีการสลายตัวของกรดอะมิโน

กลูโคส และแม่นโนสอย่างรวดเร็ว ปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเป็นปฏิกริยาอันดับหนึ่ง ความคงสภาพทางเคมีของตัวรับต่าง ๆ เรียงลำดับดังนี้

เจลผสม PA<(เจลผสม MC(15cps)=เจลบาริสุทธิ์)<(เจลผสม acacia=เจลผสม PVP(K30))

โดย PA คือ Bronidox-L® 0.2% v/v, sodium metabisulfite 0.1% w/v และ EDTA 0.05% w/v

6. carrier ที่เหมาะสมนอกจากจะทำให้ตัวรับเจลว่านาหางจะระเบิดในรูปทรงแห้งสาวยก และเพิ่มปริมาณให้สะគកในการนำไปใช้แล้ว ยังช่วยเพิ่มความคงสภาพทางเคมีของตัวรับด้วย

7. การเก็บพงเจลว่านาหางจะระเบิดตัวรับต่าง ๆ ในตู้เย็น ทำให้ตัวรับมีความคงสภาพดีกว่าเก็บที่อุณหภูมิห้อง (ambient temperature)

8. พงเจลว่านาหางจะระเบิดทุกตัวรับที่ทดสอบ เมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง (ambient temperature) เป็นเวลา 6 เดือน ผ่านมาตรฐานทางจุลชีววิทยา ของมาตรฐานอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง

จากผลการทดลอง carrier ที่ช่วยเพิ่มความคงสภาพทางเคมีของเจลว่านาหางจะระเบิดในรูปทรงแห้งได้ดีที่สุดคือ polyvinylpyrrolidone (K30) 2.0% w/v และ acacia 1.0% w/v ส่วน methylcellulose (15cps) 0.6% w/v ไม่ทำให้พงเจลว่านาหางจะระเบิดมีความคงสภาพเพิ่มขึ้น ในการทดลองนี้ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า การเพิ่มความคงสภาพของตัวรับขึ้นอยู่กับชนิดของ carrier หรือ ปริมาณของ carrier หรือ ทั้งชนิดและปริมาณของ carrier เนื่องจากตัวรับที่มีความคงสภาพมากกว่ามีปริมาณของ carrier มากกว่า แต่อ่อนไหวก็ตามตัวรับดังกล่าวมีปริมาณน้ำเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อยเมื่อเก็บไว้ ทำให้โอกาสในการเกิดปฏิกริยาการสลายตัวของสารสำคัญน้อยกว่าด้วย ดังนั้นจึงควรมีการทดลองเพิ่มเติมต่อไปเพื่อหาข้อสรุปในส่วนนี้ โดยอาจเตรียมตัวรับที่มี carrier ต่าง ๆ กันในความเข้มข้นเดียวกัน เพื่อศึกษาผลของชนิด carrier และเตรียมตัวรับที่มี carrier ชนิดเดียวกันในความเข้มข้นต่าง ๆ เพื่อศึกษาผลของปริมาณ carrier